

Crucea: Metoda lui Dumnezeu de salvare

(Martyn Lloyd-Jones, Editura Perla Suferinței, 2006)

RECENZIE CARTE

Acum, în anotimpul prospecțiilor și al revenirii la viață, când ne aflăm în preajma celei mai mari sărbători a creștinătății – Învieerea Domnului Isus Hristos, aș vrea să vă prezint o carte care să ne ajute să înțelegem mult mai adânc implicațiile morții și ale învierii Domnului pentru întreaga lume, dar și pentru fiecare dintre noi în parte. Cartea este alcătuită dintr-o serie de predici tematice adunate sub titlul „Crucea: Metoda lui Dumnezeu de salvare”, predici care au fost ținute de Martin Lloyd-Jones în Capela Westminster din Londra, în anul 1963. De la bun început aș dori să menționez că, prin „cruce”, autorul nu se referă la obiectul din lemn, venerat de unii, ci la jertfa măreață a Domnului Isus.

Poate nu sună atât de atractiv ideea de a citi niște predici de acum 53 de ani, însă mi-aș dori ca, prin această scurtă prezentare a cărții, să vă stârnesc curiozitatea și interesul, pentru că nu este nicidecum vorba despre idei învechite, ci despre crucea lui Isus, la fel de relevantă în anul 2016 ca întotdeauna.

Versetul de la care pleacă autorul și la care revine de fiecare dată se găsește în Galateni 6:14: „*În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume*”. Apostolul Pavel s-a lăudat cu crucea lui Hristos și aceeași atitudine trebuie să o avem și noi: „Creștinul este

un om care nu doar crede jertfa lui Hristos pe cruce, ci se și fălește cu asta”. Dacă privim la biserica primară și la învățătura apostolilor, putem observa că ei nu s-au lăudat cu Predica de pe munte a Domnului Isus, nici cu minunile făcute de Acesta, ci cu moartea Lui pe cruce și cu însemnătatea acestui eveniment. Da, Predica de pe munte, minunile, învățăturile morale ale Domnului au fost și sunt de mare importanță, dar crucea Lui este testul fiecăruia dintre noi.

Dar care sunt motivele pentru care ar trebui să ne lăudăm cu această cruce? Poate că fiecare dintre noi ar ști să ofere câteva răspunsuri mulțumitoare, dar citind această carte suntem încurajați să săpăm mai adânc și să „cercetăm copleșitoarea cruce, să o privim din toate unghiurile și să o examinăm”, pentru că doar în felul acesta vom fi pătrunși de semnificația morții Domnului nostru. Crucea este locul în care „Nemuritorul moare”, locul în care „suferința și dragostea curg amestecate în jos”, locul în care Singurul Neprihănit este pedepsit pentru cei păcătoși și nedemni.

Crucea lui Hristos poate aduce o unitate adevărată și o pace reală între oameni: „crucea ne determină pe amândoi să ne vedem exact așa cum suntem și din momentul în care se întâmplă aceasta, vedem deslușit că nu există nicio diferență între noi și alți oameni”; prin cruce, Diavolul a fost biruit, iar noi am fost strămutați din împărăția lui în Împărăția lui Dumnezeu; crucea

ne smerește; ea vorbește și ne spune cât de important este sufletul omului și cât de hidoasă este esența păcatului; ne eliberează de propria persoană (prin cruce, lumea este răstignită față de mine și eu față de lume); oferă o concepție nouă despre cum ar trebui trăită viața în lumea aceasta.

Crucea nu mă învață doar cum să trăiesc, ci și cum să sufăr, și mă mai învață cum să mor, învingând frica de moarte și crezând în viața veșnică pe care Domnul mi-o va dăruia. Orice lucru bun vine de la cruce, prin jertfa lui Isus Hristos. Fără ea, nu este nimic, dar cu ea avem de toate în această lume, în viața pe care o trăim, în moarte și în viața nepieritoare care-I așteaptă pe copiii Lui.

În speranța că prezentarea câtorva idei din această carte vă va determina să o căutați, să o citiți și să meditați mai mult la lucrarea Domnului Isus de pe cruce, doresc ca în această perioadă în care ne reamintim de moartea Domnului și când celebrăm învierea Lui să ne propunem să „cercetăm copleșitoarea cruce”.

ANDREEA ȘTEFĂNICĂ

„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu..”
(Evrei 12.2)

